

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Wydział Teologiczny

Kierunek:

Teologia

Grupa specjalności:

teologia dla świeckich

Poziom:

jednolite studia magisterskie, stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Filozofia człowieka

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr letni

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 4

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin

Prowadzący:

wykład: ks. dr hab. Jarosław Jagiełło, prof. UPJPII;

Koordynator sylabusu:

ks. dr hab. Jarosław Jagiełło, prof. UPJPII

Sylabus dostępny w ramach:

- [Filozofia człowieka](#) [na kierunku:] [teologia dla świeckich](#) (T*sts), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, I rok, semestr letni
 - [prowadzący wykład:30h/e/4ECTS]: ks. dr hab. Jarosław Jagiełło, prof. UPJPII;

Wymagania wstępne:

brak

Cele:

Po ukończeniu kursu student powinien: wystarczająco orientować się w podstawowych koncepcjach człowieka, rozumieć sens podstawowych problemów filozofii człowieka i znać najważniejsze

rozstrzygnięcia tych problemów.

Treści kształcenia:

Tematyka zajęć z filozofii człowieka jest skoncentrowana na zapoznaniu studenta z ważnymi filozoficznymi koncepcjami człowieka. Zostaną podczas zajęć przedstawione podstawowe problemy egzystencji ludzkiej: relacja pomiędzy ciałem a duszą, wolność, zło, dobro, śmierć, świat wartości.

Program:

- T_1. Idee przewodnie antropologii filozoficznej.
- T_2. Personalizm chrześcijański.
- T_3. Materializacja bytu ludzkiego – filozofia marksistowska.
- T_4. Wola mocy i nadczłowiek Friedricha Nietzschego.
- T_5. Koncepcja człowieka według Henri Bergsona.
- T_6. Zagadnienie cielesności ludzkiej.
- T_7. Problematyka związku ciała z duszą od starożytności do współczesności.
- T_8. Człowiek a wolność.
- T_9. Człowiek wobec faktu śmierci.
- T_10. Człowiek jako „sein zum Tode” M. Heideggera.
- T_11. Aksjologia Maxa Schelera.
- T_12. Agatologia Dietricha von Hilebranda.
- T_13. Unde malum?
- T_14. Dobro – ocalenie człowieka.
- T_15. Ontologiczny dowód św. Anzelmia i jego interpretacja przez ks. J. Tischnera.

Efekty kształcenia:

W wyniku przeprowadzonych zajęć student Ek_1. dysponuje uporządkowanymi podstawowymi wiadomościami z dziedziny etyki, estetyki, filozofii człowieka i filozofii polityki - K_W12

Ek_2. zna metody badawcze i strategie argumentacyjne właściwe dla etyki, estetyki, filozofii człowieka, filozofii polityki - K_W16.

Ek_3. na podstawie twórczej analizy nowych sytuacji i problemów formułuje propozycje ich rozwiązania - K_K03

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M_1. Wykład wzbogacony o prezentacje multimedialne

M_2. Wykład połączony z możliwością aktywnego włączenia się studenta w dyskusję prezentowanego materiału.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

W_1. Egzamin ustny.

Lista pytań egzaminacyjnych zostanie ogłoszona na dwa tygodni przed końcem semestru. Termin egzaminu ustalony zostanie najpóźniej na dwa tyg. przed końcem semestru. Ocenie podlega wiedza studenta w wymaganym zakresie.

Lektury podstawowe:

1. Tischner J., Zarys filozofii człowieka dla duszpasterzy i artystów, w: Myślenie w żywiole piękna, Znak, Kraków 2004, s. 139-336.
2. Tenże, Spór o istnienie człowieka, (różne wyd.).
3. Darowski R., Filozofia człowieka. Zarys problematyki. Antologia tekstów, (wyd. 3 rozszerzone), Kraków 2002.
4. Szewczyk K., Kim jest człowiek. Zarys antropologii filozoficznej, Tarnów 2000.
5. O. Carlom Valverde SJ, Antropologia filozoficzna, tłum. G. Ostrowski, Poznań 1998.
6. Dogiel G., Antropologia filozoficzna, Kraków 1984.

7. Diemer A., Antropologia filozoficzna. Kurs elementarny filozofii, tłum. P. Taranczewski, Kraków 1981.

Lektury uzupełniające:

1. Bergson H., Dwa źródła moralności i religii, tłum. P. Kostyło i K. Skorulski, Kraków 1993, s. 15-104.
2. Buber M., Problem człowieka, tłum. J. Doktór, Warszawa 1993 s. 3-50.
3. Filozofia dialogu, Wybrał, opracował i przedmową opatrzył B. Baran, Kraków 1991.
4. Heidegger M., Bycie i czas, tłum. B. Baran, Warszawa 1994.
5. Hegel G.W.F., Fenomenologia ducha, t. I, tłum. A. Landman, Warszawa 1963-1965, ss. 208-248.
6. Ingarden R., Książeczka o człowieku, Kraków 1999.
7. Kierkegaard S., Bojaźń i drżenie. Choroba na śmierć, tłum. J. Iwaszkiewicz, Warszawa 1972.
8. Lévinas E., Etyka i nieskończony, tłum. B. Opolska-Kokoszka, Kraków 1991.
9. Nietzsche F., Z genealogii moralności, tłum. L. Staff, Kraków 2003; tenże, Poza dobrem i złem, tłum. S. Wyrzykowski, Warszawa 1984.
11. Ricoeur P., Symbolika zła, tłum.. S. Cichowicz, M. Ochab, Warszawa 1986.
12. Scheler M., Resentyment a moralność, tłum. J. Garewicz, Warszawa 1977.

Uwagi: